

at, naar man vil sætte sig i de paagjældende Embedsmænds Sted, for hvem en saadan Lov skulde fremlægges, ikke som en Begjæring om en Begunstigelse eller om en Undtagelse fra en gjældende Lov, saaledes som f. Ex. Tilfældet kan være med Begjæringer om Eftergivelse af Forskud, om en forhøiet Pension udenfor den almindelige o. s. v., men for hvem man kun begjærer det, som allerede ifølge ældre kongelige Resolutioner tilkommer dem, eller som ligesom maa ansees som et passende Weberlag for deres Arbejde, da er det dog ganske naturligt, om Bedkommende ville finde det haardt, at det skal gjøres til Gjenstand for en offentlig, i det Enkelte og Personlige gaaende Discussion, hvorvidt det kan indrømmes eller ikke, og det kan vel være, at mangen En heller undværer det Tillæg, hvorpaa Legislaturen dog selv maatte finde at han har et retmæssigt Krav, end han ønsker paa denne Maade at see sin bestedne Stilling gjort til Gjenstand for en offentlig Forhandling. Jeg maa derfor betragte denne Udvei ikke som en Udvei, men kun som en modificeret Afvisning af Forslaget; thi jeg kan virkelig ikke tænke mig, at Regjeringen lettelig skulde komme i det Tilfælde at benytte en saadan Udvei. Snarere troer jeg, at man da maatte være tilfreds med, at man dog havde søgt at faae Sagen ordnet; man maatte da finde sig i, at Lovforslaget blev afvist, indtil andre Tidsumstændigheder maatte tilraade at drage det frem igjen.

Hvad Enkeltighederne i Udvalgets Betænkning angaaer, da kan jeg naturligvis, som Sagen staaer, saameget mindre ønske at udtale mig derom, som det jo er muligt, at hele Lovudkastet forkastes allerede ved denne Behandling, og, da det i ethvert Tilfælde er tidsnok ved anden Behandling at udtale mig om Enkeltighederne, vil jeg derfor foretrække nu at tie derom. Dog skulde jeg tillade mig at henstille til det ærede Udvalgs saavel som Thingets Overveielse, om det dog ikke maatte være temmelig stærkt at forkaste hele Loven, og om de Betænkneligheder, der hos Fleertallet findes imod at vedtage denne Lov, dog ikke mere maatte angaae nogle Embedsstillinger end andre, og om man saaledes ikke vilde kunne finde sig for-

anlediget til at votere Udkastets sidste Paragrapher og indskrænke sig til at forkaste § 2, der omhandler de højeste Embedsstillinger. Da der nemlig ingen væsentlige Tvivl er yttret med Hensyn til §§ 3, 4 og 5, og disse Paragrapher angaae det største Antal Embedsmænd, forekommer det mig, at der vel kunde være Anledning til at tage under Overveielse, om der ikke idetmindste for disse Embedsmænds Bedkommende, der ogsaa ere de, der have de fleste kongelige Resolutioner at paaberaabe sig, kunde være Anledning til at lade Loven nyde Fremme.

Ordføreren: Det er vistnok saa, at en saadan Discussion som den, der vil fremkomme ved Forelæggelsen af et Lovudkast aarligt, eller naar dertil maatte gives Anledning, let kan blive personlig og vistnok i de fleste Tilfælde vil blive det; men det er dog ikke aldeles nødvendigt, thi det er dog ligesaa vist, at det er Embedslønningerne, der blive discuterede og ikke Personlighederne. Det er i ethvert Fald Noget, som Udvalgets Fleertal har tilladt sig at fremstille som en Udvei, og kun som en midlertidig Udvei, hvilket jeg maa tillade mig at bede det ærede Thing at erindre. Det har ikke været Udvalgets Mening, at dette Forhold skulde verblive at bestaae, men kun at det skulde vedblive at bestaae, indtil Regjeringen saae sig istand til at ordne alle Embedslønningerne i Staten, og til at fremlægge Forslag til en Lønningsslov for Ministerierne, ledsaget af et Regulativ. Ved en saadan aarlig eller oftere gjentagen Discussion, vilde da, hvad jeg maae ansee for en Fordeel, tillige kunne komme under Forhandling, hvorvidt ogsaa det Embede, hvorom der var Spørgsmaal, netop egnede sig til eller kunde have Krav paa den Gage, der foresloges. Derved vilde der opnaaes Noget af det, Udvalget har tilstøttet ved ikke for Øieblikket at tilraade Lovforslagets Fremme, nemlig at det ophystes, om ogsaa alle de foreslaaede Gager vare lige passende for alle Embedsmændene under de forskellige Ministerier og i de forskellige Contoirer. Jeg kommer allerede til at berøre dette Punkt nu, fordi der er Tale om denne Udvei, og fordi dette Hensyn under denne Udvei vilde gjøre sig gjældende. Naar den holtagtede Fi-